

handle, naturligtvis forsigtigt og efter Konduite. Jeg vil dog ikke tilraade, at en saadan Instruks indføres, da jeg betragter dette, naar der skal handles efter Konduite i saadanne Forhold, som ikke en Gang en halv Forholdsregel, den er mindre end intet. Man vil i Almindelighed kun opnaa, at man faar den Tjeneste, som skal udføres, mindre vel udført, thi man søger jo ikke absolut ind i saadanne Forhold og Banfeligheder, naar man kan undgaa det. Den, paa hvem Ansvar er lagt, vil ikke føle sig særlig fristet til at løbe lige ind i Banfelighederne. I den Anledning vil jeg tillade mig at rette den Forespørgsel til den højtærede Udenrigsminister, eventuelt Marineministeren, hvorvidt Forholdene ere ordnede saaledes med Hensyn til den islandste Bogbivning, at man i det Hele ved Udsendelsen af det Skib, som nu staar paa Finanslovsforslaget i Mar, kan give en bestemt og fast Instruks til den Officer, som skal udføre Tjenesten deroppe, saaledes at ogsaa Regeringen kan paatage sig fuldt Ansvar for, hvad vedkommende Inspektionschef udfører i Henhold til de givne Instruksioner. At jeg i øvrigt i højeste Maade maa anbefale Bevillingen, er selvfølgelig.

Det næste Spørgsmaal, som jeg gerne vilde gøre nogle Bemærkninger om, særlig fremkaldt ved nogle Bemærkninger forleden af det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Frederiksen), er om en Statsinstitution, som hedder Krydstoldvæsenet, der staar opført paa Finansloven, og som, uden at man i øvrigt nøje kan opgøre hvor meget, dog koster Statskassen mellem 250 og 300,000 Kr. om Aaret, altsaa medfører en temmelig betydelig Depense. Man har tidligere her i Tinget omtalt denne Institution, og i Almindelighed ikke for at fremhæve dens gode Virkninger, men for at angribe hele Institutionen som saadan. Senest er den altsaa nu omtalt af det ærede Medlem, jeg nævnedes, som, for at begynde med de indre Forhold i Krydstoldvæsenet, omtalte, at Krydstoldassistenterne, som føre de mange, jeg tror, der er 30 Krydsfartøjer, blive forhindrede fra at leve og virke i de Farvande, som ere i Nærheden af deres respektive Hjem. Det forekommer mig at være en saa drakonisk Bestemmelse, at der vilde være Anledning til, hvis det viser sig korrekt, at se at faa den hævet. Den højtærede Finansminister udtalte sig meget velvillig over for denne Bemærkning, og det kan man kun vide Ministeren Tak for, idet man jo tillige skal erindre, hvad herved vilde vindes for disse Folk, der ere ihærdige og samvittighedsfulde i deres Arbejde, idet deres Lønninger ville flaa langt bedre til, naar de

kunne være i Nærheden af deres Hjem. Det er og maa altid være meget haardt for de Folk, at de skulle være 10 Maanedes borte fra Hjemmet, hvor der kan indtræffe Sygdom og andet, uden at der er Mulighed for, at de kunne komme hjem og se til Familien, ja, endogjaa, efter hvad der siges, kun med stor Banfelighed kunne faa Orlov til at rejse hjem. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds udtalte, at hele denne Institution var unyttig. Naar, jeg skal erkende, at den har været nyttig en Gang, men det var i de gamle Sejlskibes Tid, hvor alting gik sin stundige Gang; der var da ingen Konkurrence med Dampskibe, og da kunde disse Sejlskibe gøre deres Gavn og viste sig virkelig ogsaa at være nødvendige for Opsynet langs Kysterne. Men efterhaanden som Tiderne ere skredne frem og hele Kommunikationen og Omsætningen har taget Fart ved Hjælp af Damp og Elektricitet, Telefonter og Telegrafer, synes denne Institution nok at have overlevet sig selv. Jeg skal begrunde dette med enkelte Betragtninger og skal da først nævne de Hindringer, som Krydstoldvæsenet kommer til at paaføre Skibsfarten ifølge de givne Love og Instruksioner. Der er gentagne Gange kommet Klager herover; det er faktisk noget, der falder for, i Særdeleshed ved mindre Sejlskibe, at de blive standsede 4—5—6 Gange paa Vejen ind gennem Rattegattet, og det er ikke en Bagatel for saadan en Skipper at blive stoppet. Han kan ligge i daarligt Vejr eller i godt Vejr og have saa mange Sejl oppe, at han maa bjærge Sejl for at dreje op og derved stoppe, og det standser han let en Times Tid eller mere til Tider, saa at man er i højeste Grad utilfreds med disse Standsninger, især naar de igentage sig unødvendigt Gang paa Gang. Det bliver paa denne Maade ligefrem en Mare, kan jeg gerne sige, som hviler paa Sejlskibsfarten, men den strækker sig for øvrigt ogsaa undertiden til Dampskibsfarten. Der er ikke saa Eksempler paa, at Dampskibe ere blevne standsede, uden at man var i Stand til at se nogen som helst gyldig Grund dertil. Der gaar f. Eks. fra Aalborg et Skib fuldt af Kreaturer, og det har haft Toldopsyn, lige til det forlod Holbæk, men det kommer ikke længere end til Hals, saa skal Toldvæsenet igen visere det; selv om de endog derfor skulle antre op, om dette forlanges. De maa selvfølgelig lyfse og stoppe blot for at faa deres Papirer paa-tegnede, jeg ved ikke ret, hvad andet Formaal eller anden Nyttighed der skulde være forbundet med denne Foranstaltning. Og at man tager det ret alvorligt med dette Herre-